

РЕДАКЦИЯ АД

на вест

„ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“

ул. „Царица Йоанна“ № 23

Телефон № 150

ОСНОВАНЪ ПРЕЗЪ 1923 год.

КАТО ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО
МАЛЦИНСТВО ОТЪ РАЛЪНИИ

РЕДАК

Брой 452

РАЗГОВОРИТЪ МЕЖДУ БЕРЛИНЪ И В

се развиватъ при благоприятна атмосфера. Франци
предостави на разположението на Германия своитъ
душни и морски бази въ Сирия

Берлинъ 16. Както е известно, разговоритъ
жду Берлинъ и Виши, които се следятъ съ го-
лям интересъ отъ свѣта, се извиватъ при крайно
приятната атмосфера. Узнава се отъ офици-
ално място, че тия разговори още не сж свърш-
ли за подписването на нѣкакво споразумение
ли може да се очаква днесъ.

Въпреки, че още официално не се по-
ждава, съ голѣма увѣреностъ се твър-
ди, че предстои подписването на едно споразу-
мение, споредъ което Франция ще предоста-
ви на разположение на Германия важни
душни и морски бази въ Сирия. Тѣзи
бази да бждатъ използвани отъ воен-
но командване на германскитъ въоръже-
ни за действие срещу войскитъ на
въ Иракъ и Египетъ.

Поведението и
ЗАДЪРЖА ВНИМАНИЕТО

политическитъ срѣди. Съобщението, че Червено
въ Америка произвежда голѣма сензаци-
на френското при

Бернъ 16. Поведение-
то на Турция отъ пос-
ледно време е единъ
отъ въпроситъ които за-
държатъ вниманието на
германскитъ политически
срѣди. Дописникътъ на
вестникъ „Ла Газетъ де
Лозанъ“ твърди, че въ
Берлинъ се вѣрвало
твърдо, че Германия е
добила отъ Турция единъ
благоприятенъ нейтралитетъ
и че тя се намира
вънъ отъ всѣкаква из-
ненада отъ тази страна.

Берлинъ 16. Герман-
ското радио се науча-
ва отъ Ню-Йоркъ, че
официалното съобще-
ние, какво, правител-
ството на Райха за-
напредъ смѣта Черве-
но море като зона на
военнитъ действия,
произвело голѣма сен-
зация въ американски-

тѣ политически
По тази причи-
тири кораби ги
се да отплуватъ
Балтиморъ за
но море, трѣба
отложатъ пжтъ
та си.

Виши 16. Спор-
дения отъ офици-

Дипломат

между Съедини
Споразумението меж-
ду ново положение въ
нов

Ню-Йоркъ 16.
бия Бродкястингъ
съобщава, че отъ
политически и ди-
пломатически срѣди въ
гтонъ считатъ, че
матически отнош-
жду Вашингтонъ
сж прекъснати,
чи още нѣма ф-
актъ отъ подоб-
во. Причинитъ
бтегнатостъ въ
американскитъ о-
които сж дости-
минационната
произлизатъ отъ
натото споразу-
сътрудничество
ния съ силитъ
Нареждането на
ството въ Ви-
ната на Герма-
ня въ свѣтлин-
жение воюва-
ни лагери, по
ново свѣтлин-
на Съединен

По повод
Виши сж
пита за

770 РУМЪНЦИ

изселници заминаватъ отъ
Тутракино

Тутраканъ 16 (по теле-
фона) Тази вечеръ въ 6
часа замина отъ Тутра-
канъ първата група отъ
отъ 770 изселници отъ
румънски произходъ. Тѣ
бѣха натоварени на пара-
хода „Свищевъ“ и на шле-
па „Враца“. На връщане
тѣ ще пренесатъ българ-
ски изселници, които ще
бждатъ заселени въ ту-
траканско.

НА ПАЗИМЪ И НАШИЯ ЕЗИКЪ

икътъ е ний-важниятъ отъ на единъ народъ. Той е нта съкровищница. Въ не-отражаватъ всички жи-или, които сж очертава-на народа отъ дълби-а историята до днешно-Затова въ езика се чу-гежа на сърдцето и ки-а кръвта на хилядитъ и. Народъ, който почи, обича и пази своя-ойто е свещенъ за не-

енъ е и нашиятъ езикъ-рския народъ.

билъ упората ни въ-дни по нашата исто-

дългъ е да го пазимъ-аме отъ чужди влия-ждици, вмъкнали се въ-биващи като паразити-красота. Тъ уронватъ-престижъ предъ дру-оди и накърняватъ гор-на тия, които го гово-

телството, че нашиятъ-въ дълго време подъ-на турцитъ, спомогна-зането на редъ чуж-и думи въ езика ни-ца честь, следъ Осво-то, съ развоа на но-гарска държава се-мистването на езика-си турски думи заве-отъ дулото робство-тъ и законодателенъ-гепено, тѣзи чуждици-гонени отъ насъ. Та-завърши съ успѣхъ-змитъ изчезнаха вече-та речъ. Последната и-а стълка въ това от-бѣше законътъ, който-ъ - председателътъ и-тъ на народното про-г. проф. Филонъ съз-преименование на всич-а, фирми и географски

понятия, които носятъ чужди-имена, съ чисто български име-на.

Освещъ многото за щастие-вече изнудени турцизми, въ на-ния езикъ сж нахлули и па-хлуватъ други, сжщо нежелани-и сжщо грозни за насъ чужди-думи. Това сж чуждици подъ-влиянието на чужди европейски-култури и които се разпростра-няватъ и налагатъ отъ нашата-лъжесинтезирания.

Сбирщината чужди думи отъ-разнитъ европейски езици не-могатъ да направятъ езика ни-ните по-красивъ, нито по-инте-ресенъ. Тъ само го загрозяватъ, правятъ го надутъ и подчерта-ватъ глупостта на онѣзи, кои-то ги употребяватъ.

Колко хубави и звучни думи-има въ нашата речъ за всички-онѣзи понятия, за които днесъ-мнозина си изкълчватъ езика, за да ги именуватъ по „евро-пейски“.

Но съзнателниятъ български-народъ гони и тѣзи чуждици-отъ говора си — по свой на-чинъ, а отговорнитъ фактори-по административенъ редъ. Ми-нистерството на народното про-свѣщение сега изготвя списъци-на всички чужди думи, които-трѣбва да се изхвърлятъ отъ-употрѣба въ нашия езикъ. И-трѣбва да се разбере, че това-нареждане на Министерството-на просвѣтата не трѣбва да-бжде задължително само за у-ченици, а за всички български-граждани, които иматъ съзна-нието за народностъ и държа-ва.

Защото като твърдимъ, че-имаме такова съзнание, трѣбва-да пазимъ езика си така, както-пазимъ и нашата земя.

Да го пазимъ отъ чужди по-сегателства, наранявания и смѣш-ни изкълчвания.

ЛОЗАРО-ОВОЩАРСКО БЮРО

„ЛОЗА“

КОНСТАНТИНЪ ПАНАЙОТОВЪ — Варна
Специалистъ лозаръ-пипиниеристъ

л. „Владиславъ“ № 5 — домъ ул. „Маринъ Дриновъ“ 23
3-88 Награденъ съ 4 диплома и 4 златни медала

ризвенда и продава: автентични облагородени-овощни дръвчета, гладки рѣзници, десертни грозда, ово-щия; натурални ароматични вина и др.

одава: Най-необходимитъ машини, уреди и пособия за-тво, винарство, овощарство, пчеларство и др. като: лозо-чки европейски и български, сѣроухалки, както и всич-части за тѣхъ; гроздомелачи, ножници, ножчета, три-ончета, захарометри и пр. пр.

виното: танинъ, желатинъ, метабисулфидъ, азбестъ,-езцѣтителъ, откислителъ, сѣрни фитили, тапи и др.

урни сръдства и препарати противъ болести-еприятелитъ по лозята, овощнитъ дръвчета и др. зе-медѣлски култури.

цена: люцерна, фий, експарзетъ, цѣкло, диво просо и др.
254-5-5

ЩО ТЪРГОВСКО ОСИГУРИТЕЛНО ДРУЖЕСТВО

„СИЛА“

подходящо лице за представител на-ството въ гр. Белчикъ и Каварна
Справка главния инспекторъ за Дубруд-жа г. Тодоръ А. Томчевъ — Добричъ
ул. „Рибенгрозъ“ № 19 324—

ВОКАТЪ АНЪ АТ. БУРГУЛЖИЕВЪ

ърна отъ обучение и започна-тата въ Бюро то си
въ Борисъ III 66 — Добричъ. 295—10—6

МИЛАНЪ Г. МАРКОВЪ И ЗАСЛУГИТЕ МУ КЪМЪ ДОБРУДЖА

Смъртта ни отне единъ изключителенъ човѣкъ. България осиротѣ, защото въ лицето на Миланъ Г. Марковъ загуби единъ високо надаренъ общественикъ, ученъ и правикъ. Но съ неговата смъртъ и Добруджа за винаги се лиши отъ преданата и синовната му привързаност, отъ ума и любобожливото сърдце на единъ между своитѣ най-надарени и заслужили синове.

Миланъ Г. Марковъ израстваше и живѣе въ Тулча, която до освобождението на България бѣше най-мощния културенъ кѣтъ на българитѣ отъ Добруджа. Отъ тѣзи години той пазише въ душата си, като скъло народностно наследство, спомена за единичнитѣ борби на българщината въ своя роденъ градъ. Той наследи отъ тѣхъ фанатичната имъ привързаност и приобщеностъ къмъ майката-родина. Той се вдъхновяваше като общественикъ отъ безпримѣрната и високо родолюбива дейността на великанитѣ отъ Възраждането, споменътъ за нѣкои отъ които въ Тулча бѣ живѣе и днесъ още е живѣе.

Ето защо, завършилъ съ блѣскавъ успѣхъ правнитѣ науки въ Парижъ, отлучно подготвенъ за мисията си като народенъ водачъ, ние го виждаме, още младъ, буенъ и непреклоненъ, въ първитѣ редици между най-личнитѣ българини въ Тулча.

По това време той дава красноречивъ изразъ на своята гордостъ, че е роденъ българинъ, проявява изключителна привързаностъ къмъ народностнитѣ борби на тулчанци и на обществено и културно поле се проявява като зрѣлъ и самоотвержено преданъ борецъ въ борбата на добруджанскитѣ българини за самозапазване и народностно осъзнаване.

За този борчески духъ и поради предаността му къмъ народностното българско дѣло на северо-добруджанскитѣ българини, Миланъ Г. Марковъ бѣ жестоко преследванъ и на нѣколко пѣти му бѣ отнемано правото на адвокатъ. Най-последно той бѣ прогоненъ отъ Тулча като опасенъ врагъ на румънизма, който следъ 1878 г. искаше здраво да установи своето господство въ Северна Добруджа.

Миланъ Г. Марковъ бѣше между първитѣ най-ранни бѣжанци отъ Добруджа. Но въ предѣлитѣ на свободна България той не се погълна изключително отъ борбата за население. И тукъ той се отдаде съ сжщата жаръ и преданостъ на назрѣващата тогава борба за самосъхранение и освобождение на поробенитѣ добруджански българини.

Той основа и бѣ пръвъ председателъ на добруджанската организация. Съ перо и съ оловото той разгонваше истинскитѣ замисли на Румъния, чийто политически животъ познаваше както малцина други. Той бѣ между първитѣ, който спрѣ вниманието на българската културна и политически обществена върху действителната опасностъ, която застрашава България откъмъ северъ. Така той предвиди поробването на южна Добруджа.

Следъ първата общоевропейска война Миланъ Г. Марковъ бѣ щастливъ да види освобождението на своята, на нашата скъпа и незабравима Добруджа. Но той не се опияни отъ тази общобългарска радостъ.

Въ тѣзи години ние го виждаме делегатъ на българското правителство въ Берлинъ и Брѣст-Литовскъ, съ нарочно назначение да бди за осигуряване на извоюваното освобождение на цѣлокупна Добруджа.

Следъ това дойдоха години на неговата най-плодотворна и родолюбива дейностъ за Добруджа: сръизиране на Бабадашкитѣ добруджански конгреси, създаване на научната добруджанска библиотека, въ която излъзоха извънредно ценни книги върху Добруджа, организиране на учебното и културно-народностно дѣло въ освободена Добруджа.

М. Г. Марковъ хвърли по това време една шепла истини, които други, по негова инициатива, разработиха въ отдѣлни книги.

Той пръвъ обърна внимание на факта, че по румънски свидетелства Кюстенджа никога не е била и не е „добра на Румъния“. Тази теза бѣ блѣскаво защитена отъ д-ръ Ив. Пенаковъ.

Пакъ М. Г. Марковъ напомни, че когато Добруджа бѣ отстъпена на Румъния, въ замѣна на Бесарабия, румънски общественици се обяха противъ тази замѣна по народностни, политически и стопански причини. Проф. Ст. Ромънски обоснова тази идея и извлече обилни доказателства отъ румънскитѣ вестници и др., които по безспоренъ начинъ доказваха народностнитѣ права на България върху Добруджа.

Безъ него ние нѣмахме да имаме културно историческитѣ издирвания и проучвания на писателя Ст. Чилингировъ, на д-ръ Т. П. Теодоровъ, Кр. П. Мирски, А. Борлаковъ и др., нито великолепната сборка отъ добруджански народни пѣсни, първата и единствената за сега която о т о проф. Мих. Арнаудовъ събра и отпечата. Но покойникътъ ни остави и две свои оригинални исторически книги върху миналото на Добруджа, множество статии на злободневни въпроси върху добруджански въпроси и пр., първитѣ отъ този родъ и до днесъ все още ненадминати. Въ тѣхъ той вложи изключителни познания и рѣдки дарби.

Миланъ Г. Марковъ винаги работи скритъ и незабелязанъ. Той бѣше на дѣното на много добрудженски инициативи и тайни, — организаторъ и фактически ръководител на народностното българско движение въ освободена Добруджа. Но това знаеха малцина избрани.

Най-големото негово дѣло, съ което България въ чужди времена ще се гордѣе и което бѣ най-вишнестепенната манифестация на народностната принадлежност на Добруджа къмъ България — организирането на бабадашкитѣ добруджански конгреси, чрезъ които добруджанското население, включително и инородното, заяви че желас да остане приобщено къмъ майката-родина, бѣше пакъ негово инициатива, негово мисълъ и негово прозрение. Всичко това той отнесе съ себе си въ гроба.

Когато по късно, младитѣ добруджански дейци продължиха започнатото народностно дѣло на скъпия покойникъ, въ негово лице тѣ намериха най-сърдечна подкрепа, синено напѣтствие и башинска отзивчивостъ. Той бѣ и остана за тѣхъ живъ примѣръ на достойно изпълненъ отечественъ дългъ.

Какви рѣдки и изключител-

ни качества обладаваше той, първитѣ между най-личнитѣ добруджански дейатели И, при все това, той остана незабелязанъ приживѣе и въ сѣнка, далечъ отъ шумитѣ признания на тѣлитѣ. Винаги затова бѣ негово, единствено негово. Той мразѣше да се изтъква, непавиждаше тѣзи, които искаха да го подчертаватъ или изнасятъ на показъ, дори негодуваше, когато негови приятели и почитатели споменаха за голѣмитѣ, за изключително голѣмитѣ му заслуги къмъ справедливото и винаги скъпото му добруджанско дѣло.

Но сега е дошълъ часътъ на равносметката: една частъ отъ Добруджа е свободна, М. Г. Марковъ не е вече между живитѣ... Днесъ, предъ свѣтлото бждеще на България, за което той пожертвува всичкитѣ си жизнени сили, ние неговитѣ приемници, които знаемъ истинската задкулисна история на добруджанската народностна борба, време е, като награда за упорититѣ му усилия, да му отдадемъ заслуженото:

М. Г. Марковъ работи и умрѣ съ мисълъта, обдаванъ отъ най-добри чувства къмъ Добруджа. Той ъ бѣ вѣренъ синовно, жертвува ъ се предано, както малцина други преди него. Затова, той ще остане като борческо знаме, като достоенъ примѣръ и като скъпа завѣтна мечта за онѣзи, които живѣха и още живеятъ съ идеалитѣ на Добруджа и съ народностнитѣ повели на българщината.

Миръ на праха му!

П. ГОСПОДИНОВЪ

Забавяне на ферибоотната връзка съ Румъния

Ферибоотната връзка между България и Румъния при Русе и Гюргево ще бжде установено следъ нѣколко седмици. Румънитѣ, обаче, още не сж приготвили всички необходими съоръжения по своя брѣгъ за спирането на ферибоота. Това трѣбваше да се извърши по договоръ преди две години. За честъ на България, всички договорни задължения по постройката на ферибоота бѣха завършени отъ наша страна дори преди опредѣления срокъ.

Поради новото отлагане на откриването на ферибоота, конференцията, която трѣбваше да изработи въ Букурещъ правилника за ферибоотнитѣ връзки между двата брѣга, отложи заседанията си.

Дирекцията на националната пропаганда започна своята усиlena дейностъ

Дирекцията на националната пропаганда е влѣзла въ връзка съ свѣтитѣ органи въ провинцията, за да имъ разясни смисъла и значението на тѣхнитѣ функции като нейни органи. По силата на наредбата за националната пропаганда мѣстни органи на Дирекцията въ областитѣ сж областнитѣ административни инспектори, които иматъ общото ръководство и надзора на пропагандата и пропаганднитѣ служби въ областта. Въ околитѣ околийскитѣ управители действуватъ като органи на Дирекцията на националната пропаганда и получаватъ нареждания отъ нея.

Прочутиятъ добришки панаиръ ще бжде подновенъ

Както съобщихме въ единъ отъ миналитѣ бройове, стариятъ, прочутъ Добришки панаиръ преустановенъ преди около три десетилѣтия, сега ще бжде подновенъ. Починътъ на Добришката община за това е повече отъ похваленъ и заслужава особено внимание.

Подновяването на Добришкия панаиръ има значение не само за стопанския и търговски животъ на града. Той ще бжде безсмыслено, отъ голѣма полза, отъ всѣка гледна точка, върху стопанския животъ, изобило, на цѣла Добруджа.

Миналото на този панаиръ е много богато и разнообразно. Достатъчно е да споменемъ, че тукъ идваха дори търговци отъ Сърбия и Турция, за да излагатъ своитѣ стоки. Почти цѣла Добруджа се стичаше тогава тукъ, за да си набавятъ земеделскитѣ евтини пособия и пот-

реби. Сега съ неговото подновяване, безспорно, ще се даде силенъ тласкъ на стопанския ни животъ, още повече като се има предвидъ, че сж направени постѣпки за пътуване съ 50 на сто намаление по всички ж. п. линии.

Панаирътъ ще бжде откритъ тържествено на 1 юний и ще продължи 10 дни. Ще бждатъ изложени земеделско-стопански производства, всѣкакви стоки, добитѣкъ и пр. Нашитѣ индустриалци, търговци и занаятчи, обаче, трѣбва да взематъ живо участие. До голѣма степенъ отъ тѣхъ зависи успѣхътъ и напредѣка на панаира. Ние вѣрваме, че прочутиятъ, старъ Добришки панаиръ ще надмине първото си мѣсто, имайки предъ видъ напредѣка на индустрията и търговията и превознитѣ срѣдства.

Два тѣ стратегии

Голѣмитѣ военни и политически успѣхи на Германия.

Берлинъ, май. 16. Близкото до Вилхелмштрассе списание „Политише Рундschau“, разглеждайки последнитѣ неуспѣхи на Англия, както на бойното поле, така и въ областта на дипломатията, пише: политическата и военна стратегия, колкото и да сж тѣсно свързани помежду си, рѣдко се владеятъ отъ едно и сжщо лице еднакво добре. Бисмаркъ, въпреки че бѣ воененъ, бѣ майсторъ на политическата стратегия, а Молтке — истински полководецъ. Така, тѣ взаимно се допълваха. Безспорно, Фридрихъ Велики бѣше гениаленъ стратегъ. Известно е, че малката Пруссия води успѣшни седемгодишна война срещу Австро-Унгария, Франция, Русия и Швеция, но понеже Фридрихъ Велики не схвана тънкоститѣ на дипломатията, допусна образуването на една свѣтловна коалиция срещу пруската държава.

Единъ другъ подобенъ примѣръ ни дава Наполеонъ. Воененъ гений отъ първа величина по не и дипломатъ. Въ противенъ случай той не би предпринѣлъ похода срещу Москва, чийто крайна целъ бѣ Индия, а щѣше да осъществи едно разбирателство съ Пруссия. Ако Наполеонъ бѣ такъвъ политически стратегъ, какъвто бѣше както воененъ, то сигурно неговата мечта, за образуването на единъ блѣкъ отъ континенталнитѣ европейски страни, щѣше да се увѣчае съ успѣхъ. Ръководната мисълъ на Наполеона бѣ отстраняването на Англия и нейното пагубно влияние отъ Европа, но избраната пѣтъ за реализирането на тази целъ, а именно презъ Москва за Индия, бѣ дълъгъ и опасенъ.

Съ помощта на Пруссия, обаче, този планъ би билъ по лесно осъществимъ. Отсждено било една днесъ да се реализира планъ на Наполеонъ — изгонването на Англия отъ континента. Това се оказа възможно само защото, както военната, така и политическата стратегия на Германия сж съсредоточени понастоящемъ въ рѣцетъ на единъ човѣкъ. Липсата на политическа и военна стратегия у ръководнитѣ лица въ Англия, доказватъ личнитѣ имъ неуспѣхи на Балканитѣ. Чърчилъ въ желанието си да нанесе на Германия поне единъ ударъ чрезъ откриването на новъ балкански фронтъ, постига точно обратнитѣ резул-

тати. Престижа на Англия бѣ окончателно компроментиранъ, а мощта на Германия се още повече засили. Грѣшката на Англия се състои въ това, че тя поиска да си послужи съ практиката на миналото, която се оказа съвършено неприложима за новото време. Развитието на въздухоплаването премахна понятието за недостъпността на „островната държава“, подводницитѣ унищожиха опита за блокада на Германия, а модернитѣ танкове и оржжия предизвикватъ всрѣдъ колониалнитѣ войници на Велико-Британия такъвъ ужасъ, щото за стратегията и методитѣ на миналата война изобило не може да се говори. Покрай военното поражение на Балканитѣ, Англия преживѣе и едно голѣмо политическо поражение чрезъ сключването на японо-свѣтския пактъ. Безспорно, разочарованието отъ тѣзи военни и политически неуспѣхи въ Лондонъ е голѣмо, но английския народъ скоро ще разбере, че го очакватъ нови и още по-голѣми разочарования. Днешнитѣ ръководители на Съветския Съюзъ сж възприели още отъ самото начало на войната политическата стратегия, изхождаща отъ историческата истина, че само върху базата на искренното приятелство между Германия и Русия, може да се изгради истинското благоденствие на тѣхнитѣ народи. Неприятелитѣ английски интриги за нѣкакви мними германски намѣрения по отношение на руски гранични области се най-добре опровергаватъ отъ обстоятелството, че Германия изтегли отъ тамъ всичкитѣ си малцинства, за да се премахнатъ именно всѣкакви поводи за евентуални недоразумения. Сжщото направи Германия и по отношение на своята съюзница Италия. Германскитѣ малцинства отъ южния Тиролъ бѣха преселени въ Райха и по този начинъ се създадоха условия за трайно и неразрывно приятелство съ Италия. Германската политическа стратегия е ясна. Тя се стреми къмъ създаване на условия за траенъ миръ съ своитѣ съседи.

Въ противностъ на английската политика Германия не се стреми да заробва, а да освобождава отъ робство народитѣ, за да се установи най-последенъ периодъ на творчество и миръ въ свѣта.

ДОБРУДЖАНСКИ
ГЛАСЪ

Информационен ежедневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

СЪВЕТСКА РУСИЯ И ИРАКЪ

Голямо значение има фактът, на признаването на Иракската държава от страна на Советска Русия. Важността на този дипломатически акт, който сам по себе си буди голям интерес, произтича от две обстоятелства: 1. Искането на Иракъ е било отправено към Советското правителство още в края на миналата година, обаче Съветишъ го одобряват едва сега, когато начело на правителството на Советския съюз застана г. Сталинъ; 2. При-

наването на Иракъ от страна на Советска Русия става в момента, когато Иракската държава се намира в въоръжен конфликтъ съ британската империя. Естествено е, че Советското правителство не е могло да не държи сметка за важността на този моментъ, а това показва, че по отношение на своята външна политика, страната на Съветишъ продължава да държи здраво за своите приятелски връзки съ Германия.

ВЪССТІИ

— ВСИЧКИ южно добруджанци, които имат да правят оплаквания или да изкажат някои свои желания въ връзка съ земитъ — за да не правят излишни разходи — да губят време въ града и да ги изложат писмено и да ги връчат на специалните ръководители по осемляването при всяка община.

— ПО ПОКАНА на читалището „Йорданъ Йовковъ“ писателът Йорданъ Блайковъ ще изнесе въ салона на читалището две сказки: днесъ, на тема „Българския духъ презъ вѣковетъ и безсмъртния пѣвецъ и борецъ на свободата ни — Христо Ботевъ“, утре — на тема „Жената, мжжът и любовта“, Начало точно 6 и половина вечерта. Сжигатъ сказки г. Влайковъ е изнесалъ въ Каварна съ много голѣмъ успѣхъ.

ДОБРИШКОТО данъчно управление съобщава на всички лица, които следъ 30 VI 1941 г. ще произвеждатъ захарни издѣлия, шоколадени издѣлия, локумъ, халва, бисквити, лимонада, сурогати на кафето и шесте и др., че най-късно до 20 май т. г. сж длъжни да подадатъ декларации за облагането имъ съ патентъ за II пол. на 1941 г. Не стоятъ ли това, ще бждатъ глобявани съ 500 лева.

— ХУДОЖНИКЪТЪ маринистъ г. Христо Каварналиевъ утре недѣля, открива първата си художествена изложба въ гр. Балчикъ въ салона на читалището.

— ВСИЧКИ търговци на едро и дребно и, само на дребно и всички производители и сладкари да поставятъ етикети съ обозначение на нормираната или пазарна цена на всички стоки намиращи се въ магазина имъ. Сжщо така, да изготвятъ ценорасписи на всички стоки за които подаватъ месечни сведения и въ срокъ отъ една седмица отъ датата на съобщението имъ на заповѣдта да представятъ ценорасписитъ за завърка въ комисарството.

— ДОБРИШКИЙ околински комитетъ на притежателитъ на вършачки и други земеделски машини и двигатели съобщава на всички стопани на вършачки гарнитури че съгласно законътъ и наредбитъ въ страната сж длъжни:

Получилитъ стопани отъ окол. агрономъ позвоелително сж длъжни да заематъ дадения имъ районъ въ срокъ определенъ отъ сжщия агрономъ, безъ уважителни причини, като не си заема района въ определения срокъ, агронома има право да обезсили даденото разрешение, като по този начинъ лишава вършачката отъ дадения ѝ районъ а на овакантия районъ изпраща друга вършачка. Никой притежател на вършачка и двигател не могатъ да се местятъ вънъ отъ определения имъ районъ за работа безъ разрешението на съответния имъ окол. агрономъ. Машинно притежателитъ, които не спазватъ горнитъ наредби се лишаватъ отъ работа и вършачкитъ имъ се спиратъ отъ надлежния клонъ.

— ВЧЕРА на обѣдъ пристигна въ града ни смѣсния ученически хоръ на мжжката и девическата гимназия отъ гр. Шуменъ тържествено посрещнатъ отъ нашитъ ученици и ученички на площадъ „Свобода“. Гечерта, въ салона на кино „Родина“ шумненци дадоха концертъ, съ отлична програма, изпълнението на която даде истински възторгъ. За този хубавъ концертъ ще говоримъ обстойно въ идущия брой.

— УТРЕ, недѣля, въ помещението на училище „Христо Ботевъ“ (да горнитъ хали) се открива изложба на пособия и помагала на автомобилния едномесечен курсъ въ гр. Добричъ подъ ръководството на инжи. Стойловъ и Мандовски. Входъ свободенъ.

Съобщава се на г. г. Добруджанци, че известниятъ въ цѣла България г-нъ П. Папазовъ отъ Пловдивъ, собственикъ на най-голѣмитъ културни предприятия въ царството ни, пристига съ 6 вагона, привозвайки Музеи и Паноптикумъ съ които предприятия ще открие сезонътъ въ нашия панаиръ и преждевременно ще се установи въ площ. Голѣмия орѣхъ. Г-нъ Папазовъ търси 4 жени съ приятна външностъ за касиерки и разпоредители съ 1000 лв. заплата, храна, пжтни и квартира, а накрая, на сезона, прилично възнаграждение.

Справка при музеитъ му пл. Гол. Орѣхъ.

ДА БЖДЕМЪ ДОСТОЙНИ
ДУМИТЪ ТРѢБВА ДА СТАНАТЪ ДЪЛА

Още не стихнала радостта за голѣма и велика България. Но истинската радост отъ творческия възходъ на нашата Родина тепърва ще възкръсне въ душитъ ни. Тепърва ще вкусимъ сладостта на свободата. Тепърва ще сѣтимъ ободрителния дѣхъ на Бѣлото море. Никого въ нашата история не сж се очертавали тъй хубави бждини, както днесъ.

За щастливата днесъ сждба на нашия народъ трѣбва да се покажемъ напълно достойни.

Най-яркото доказателство за правото на живота на единъ народъ е висотата на неговото патриотично чувство. Онова чувство, което пламти въ душата на всѣки българинъ, закръмено въ всеотдайна и безпредѣлна любовъ къмъ Царя и къмъ Отечеството! То трѣбва да бжде дълбоко внедрено въ душата на всѣки. То трѣбва да бжде първоосновата на всѣ-

ки обществени градежъ. Патриотичното чувство изковава борческата готовност на народа и утвърждава волята му за животъ. Това чувство и въ предѣлитъ на стара България и въ Добруджа, Македония, Тракия и Моравия трѣбва да бжде единно, еднакво силно, еднакво огнено, еднакво спояващо ни предъ дългитъ ни къмъ Родината.

За да бждемъ достойни за новитъ предѣли на своята родина, трѣбва да покажемъ и пълно разбираче за началата, върху които е изградена новата държава. Дребно-буржуазнитъ и плутократични схващания сж рухнали напълно предъ творческия национален възходъ на народитъ. Епохитъ на крвавитъ революцион отдавна затвори своята последна страница въ историята. Днесъ тж сж само минало, докато мирната революция къмъ утвърждаване на новия редъ въ Европа е къмъ своя победенъ ходъ. Въ съзнанието на мнозина зрѣ очакването на това ново. Докато въ миналото социал-

ниятъ въпросъ и негово разрешение бж предметъ спекулативни идеологии днесъ е знаме за държането на стройството. Нова държава ще затвърди своитъ позиции, защото дава работа и хлѣбъ въско българско сърдце.

Несъмнено, утвърждаването на социалната правда, засѣгне личнитъ амбиции мнозина. Но ние трѣбва да поставимъ интереситъ на цялата надъ личнитъ — и за всички прѣчки ще бждатъ сменени.

За да бждемъ достойни нова и велика България, трѣбва да бждемъ единни не само въ радостта си, не само въ ства си, но и единни въ готовността си за саможертва. Думитъ трѣбва да станатъ ла. Трѣбва да приобщимъ и но и всеотдайно усилията къмъ усилията на нашия Негово Величество Царя, въ граждането на нова и велика България.

Младитъ трѣбва да бждатъ челници по тоя новъ път. Великитъ синовенъ дългъ на младитъ да бждатъ най-стойни, да бждатъ първи по пътя на новото строителство.

Продавамъ

добре запазенъ апаратъ за вършачка „Флейзеръ“.
Справка Георги Петровъ Гоговъ с. Конакъ, Добришко. 326 — 5 — 4

Продавамъ камиконета
марка „ШЕВРОЛЕТЪ“ въ отлич-
но състояние.

Справка Георги Христовъ Георгиевъ (Пловдийското кафе) ул. Графъ Чано № 7 — Добричъ. 328 — 4 — 4

ПРОДАВА
се овощна градина, отъ 8 хек-
тара, съ всѣки пострройки; на
5 км. отъ гр. Добричъ — до
с. Куруджа-кьой.

— Смѣсената гимназия „Царъ Борисъ III“ — Добричъ търси да купи столове на брой 100-150 за обзавеждане салона на гимназията. Справка гимназията

— ПРОДАВАМЪ вършачка „Флейтеръ“, локомотива 10 к.с. батозата 6 к.с., апаратъ 2 к.с., съ каиши и сита, комплектъ. Сведения — ул. 88 № 19 Добричъ, или при собственика Величко Сѣбевъ с. Гьоре. 321-3-2

Д-ръ НОВАЧЕВЪ

се завърна отъ временно обучение и отново приема болни въ медицинския си кабинетъ въ гр. Добричъ ул. Царъ Борисъ № 12

СЪОБЩЕНИЕ

Съобщава се на добричкото гражданство и околията, че аптека „Д. МУЦЕВЪ“ ул. „Царъ Борисъ“ № 27, е поета наново отъ собственицата Д-ръ КАЛИНА МУЦЕВА и СТЕФАНА МУЦЕВА — ПОПОВА Помещава се пакъ на сжщия адресъ — до адвокатъ ИВАНЪ ПОПОВЪ. -29-1039

ТОЛУМЛУКЪ

(платно) за вадене на вода. Лененъ платъ (импригниранъ) — за жетварки.

Доставя: Градинаровъ, Варна ул. Царъ Симеонъ № 23, телефонъ 21-18; и Добричъ ул. Царъ Борисъ № 10 — магазинъ „ОПТИКА“. 292-5-5

ПЛАНИНАТА
въ българската литература

Вчера следъ обѣдъ, въ читалището се съсгоя първата сказка на България туристически съюзъ — Добришки клонъ „Калиакра“. Говори писателътъ г. Дим. Пантелеевъ на тема: „Планината въ българската литература“. Следъ като председателя на Туристическото д-во „Калиакра“, г. Бончевъ, каза нѣколко думи за значението на туризъмъ, представи писателя г. Пантелеевъ, който посрещнатъ съ ръкоплѣскания, разви своята тема, започвайки отъ първитъ прояви на българския туризъмъ следъ освобождението на България.

Туристическото дѣло у насъ е слабо познато. Сега се основа първото дружество. Затова интересътъ къмъ сказката на Пантелеевъ бж голѣмъ. Въ първите години следъ освобождението, планината била недостъпна за българскитъ

туристъ. Интересътъ къмъ нея е много ограниченъ. Първи бившия царъ Фердинандъ пребръжда българскитъ планини. Следъ дини, писателя Алеко Константиновъ, а следъ Иванъ Вазовъ разкрива прелеститъ на планинитъ въ България и едва тогич планината разкрива очаръ за българскитъ писатели.

Сказката бж издържана и изслушана до край. Следъ сказката, г-ца Мария Мичева рецитира съ голѣмо увлечение „Мусалла“ и „Рилския манастиръ“ „Витоша“ отъ Ив. Вазовъ „Вечеръ въ планината“ отъ Раситинъ и „Хоръ“ отъ К. Христовъ.

Това бж едно малко тържество, което се завърши при повишено радостно строение.

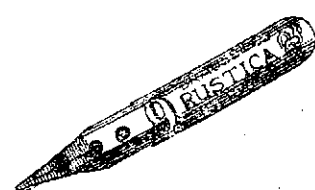
ГРАЖДАНИ! дѣлятъ ни само още нѣколко дни отъ 20 май, последния срокъ за изплащане на общинскитъ данъци съ 10% сто намаление или безглобно на първата третинка. Гражданитъ които сж обжалвали данъка върху сградитъ и поземления данъкъ следва да изплатятъ до горната дата по една трета отъ определения имъ данъкъ отъ първоначалната комисия.

ОТЪ ОБЩИНАТА

ПИШЕТЕ

съ ПЕРА

РУСТИКА

АСПАРУХЪ АЙДЕМИРСКИ
АДВОКАТЪ

БУЛЕВАРДЪ „ЦАРИЦА ИОАННА“ — № 4 — СОФИЯ
Телефонъ 2-48-79